

Mūsų vyskupai

Lietuvių tautos gyvenime iškyla įvairios figūros, kurios savo reikšme bei įtaka daug lemia. Jei tauta tampa vienokia ar kitokia, tai dažniausiai dėl vadovaujančių asmenų pajėgumo kreipti tam tikra linkme. Civiliniame gyvenime tiesiogiai lemia politikai, visuomenės veikėjai, kariniai vadai, atsiremę į savo tautos kultūrą bei poreikius. Dvasiniame gyvenime lemia kūrybinės srities žmonės, maitiną tautą idėjomis bei dvasinėmis vertybėmis. Pastarųjų eilėse iškyla ir dvasiniai bei religiniai vadai — įvairaus poaugščio dvasiškiai arba kunigai. Ryškius pastarųjų veidus matome ypač atgimusios mūsų tautos istorijoje. Iš esmės tai buvo religiniai žmonės, tačiau tautos gyvenime jie buvo kartu ir tautiniai vadai. Ypač tai pasakytina apie vyskupus, kurių autoritetas įgalina užsimoti žymiai plačiau. Tas jų autoritetas tampa ypatingai telkiančia jėga, kai tauta atsiduria sutemose, kai civilinėje srityje vadovybė būna paralyžuota. Tai patyrė mūsų tauta gana ryškiai nuo vyskupo M. Valančiaus laikų. Pastarasis, kaip dvasinis Ganytojas, rūpinosi ne tik grynai religiniais tautiečių reikalais, bet ir tautiniais, nes jie buvo neatskiriami nuo žmogiškojo gyvenimo ir bendrosios gerovės. Tuo būdu vysk. M. Valančius tapo, galima sakyti, ryškiu lietuvių vyskupų kelio pradininku.

ATGAVUS Lietuvai nepriklausomybę 1918 metais, vyskupų vaidmuo buvo modifikuotas, bet iš esmės nepasikeitė. Jie ir toliau buvo ne tik religiniai, bet ir tautiniai vadai. Jiems rūpėjo ne tik religinė-moralinė žmonių būklė, bet ir bendroji tautos gerovė. Jų rūpesčių centre buvo moralinis lietuvių gerumas, atremtas į krikščionybę. Tiesa, tautinėje srityje tiesiogine prasme jiems nebereikėjo plušti, nes tai buvo nebe Valančiaus laikai. Tautinė idėja tiek sustiprėjo, kad net tarpais siekė nacionalizmo ribą. Dėlto vyskupams teko budėti, kad būtų išlaikyta pusiausvyra, kad krikščionybė nebūtų užgožta pertempto nacionalizmo, kad tauta neatitrūktų nuo autentiškos krikščionybės — moralinės stiprybės šaltinio. Nekartą šioje srityje vyskupams teko susiremti su autoritetine vyriausybe ir ginti pusiausvyros kelią. Nebuvo tai aštrios formos konfliktas, tačiau paliko ilgalaikius pėdsakus, liudijančius laikotarpį Lietuvos gyvenime, kai tautinis pradai bandė dominuoti ir siaurinti vyskupų autoritetą. Tas procesas vis dėlto iš esmės vyskupų vaidmens tautoje nepakeitė, ir kai atėjo naujos sutemos, visi vėl sužiuro į vyskupus kaip išbandytus švyturius tautos praeityje. Pastarieji švietė tautai, kad ir labai suvaržytom dozėm. Tada, kai neliko civilinių autoritetų, tauta galėjo bent morališkai atsiremti į pečius tų vyskupų, kurie pasiliko savame krašte ir savo kovą vainikavo kentėtojų bei kankinių mirtimi.

KARO eigai taip susiklosčius, dešimtys tūkstančių tautiečių buvo priversti pasirinkti nežinią bei tremtį. Su jais iškeliavo į Vakarus ir dalis vyskupų, tikėdamiesi, kaip ir dauguma tautiečių, netrukus grįžti savan kraštan. Ir čia mūsų vyskupai, nors ir neturėjo įprastos

Latvijos nepriklausomybės paskelbimo 59-ą sukaktį lapkričio 18 diena paminėjo ir latvių mokykla Toronte. Joje kalbėjo A. Eglitis, Latvių Tautos Fondo gen. sekr. Stockholme
Nuotr. J. Ligerio

O KAIP SĀO PAULO LIETUVIAI ATŠVĖS LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĒS ATSTATYMO 60-METĮ IR PRIMINS PA-SAULIO SAŽINEI LIETUVOS TRAGEDIJĄ?

MŪSŲ KAIMYNAI GUDAI

Roma. — Romoje įvykęs gudų katalikų kunigų, gyvenančių laisvajam pasauly, suvažiavimas, aptarė sielovados reikalus. Suvažiavimui primininkavo buvęs Marijonų vienuolijos vyriausiasis vadovas vyskupas Česlovas Sipovičius. Įžanginiame žodyje plačiai aptarė dabartinę sunkią religinę padėtį Gudijoje. Iš skaitytų pranešimų paaikškėjo, kad daugiau-

sia gudų gyvena Amerikoje, Kanadoje ir Britanijoje; gana gausios gudų bendruomenės yra taip pat kai kuriuose Lotynų Amerikos kraštuose. Chicagoje yra gudų parapija, turi bažnyčią ir kiekvieną sekmadienį esti dvejose Mišios. Londone veikia gudų katalikų centras. Jis rūpinasi sielovada ir tautinės kultūros ugdymu. Prie centro įsteigta didelė biblioteka ir muziejus.

jurisdikcinės galios, buvo moralinė atrama. Visi į juos žiūrėjo kaip į vadus, kurių žodis nebuvo be reikšmės. Jie savo autoritetu galėjo remtis, kalbėdami savo tautiečių reikalais ir su kariniais, ir civiliniais, ir religiniais naujų kraštų vadais. Visi jautė, kad vyskupai ir išeivijoje yra tautinės mūsų hierarchijos dalis, kuriai rūpi ne tik religinė, bet ir bendroji tautiečių gerovė. Vyskupų dėka atsirado Šv. Kazimiero kolegija Romoje, lietuvių koplyčios Šv. Petro bazilikoje Romoje ir JAV-bių katalikų šventovėje Vašingtone, visa eilė reikšmingų leidinių ir t.t. Toje vyskupų veikloje ilgiausias kelias teko vysk. V. Brizgiui, nes kiti anksčiau iškeliavo amžinybėn. Jam buvo siūloma kunigų seminarijos rektorius vieta Toronte, bet jis atsisakė, nes nenorėjo atitrūkti nuo lietuvių visuomenės. Jis savo gyvenimą paskyrė pauliniškom kelionėm po visą laisvąjį pasaulį, kur tik įsikūrė lietuvių grupės. Ir dabar, sulaukęs 50 metų kunigystės, 74 metų amžiaus, gali su džiaugsmu žvelgti ne į tris pauliniškas keliones, o į dešimtį jų. Aktyvus jo dalyvavimas lietuviškajame gyvenime yra tęsinys vyskupinės mūsų tautos tradicijos, liudijančios moralinio autoriteto tęstinumą, jo reikalingumą ir palaimingumą. Pr. G.

TEVIŠKES ŽIRURIAI

Politinė orientacija dabarties Lietuvoje

Dr. ALEKSANDRAS ŠTROMAS

Europos lietuvių studijų savaitėje disidentas dr. A. Štromas skaitė išskirtino aktualumo paskaitą, kuri atpasakota "Europos Lietuvio" š.m. 32 nr. ("Politinė sąmonė Lietuvoje"). Čia pateikiame kaikurias ištraukas. Pažymėtina, kad dr. A. Štromas, pagal MTL Enciklopediją, yra teisininkas, gimęs Kaune 1931 m., baigęs Maskvos un-tą ir dirbęs teisės srityje okup. Lietuvoje. RED.

Istoriškai oficialinė, tarybiškai komunistinė sąmonė turėjo šaknis tam tikrų Lietuvos visuomenės sluoksnių tarpe. Tai pirmoje eilėje buvo ta kairioji, radikalioji inteligentija, kuriai socialiniai lygybės bei progreso idealai atrodė svarbesni už betkuriuos siaurai nacionalinius tikslus bei vertybes ir kurie apamai siejo grynai nacionalistinę orientaciją su provincializmu bei atsilikimu. (Hitlerio pavojus Lietuvai paskatino daugelį tokių inteligentų į besąlyginę simpatiją Tarybų Sąjungai; čia paminėtini Liudas Gira, Antanas Venclova, Justas Paleckis, Juozas Vaišnoras, Petras Cvirka, Salomėja Nėris). Antra vertus, oficialinė politinė sąmonė buvo populiari ir tam tikroje dalyje Lietuvos mažumų, pirmoje eilėje žydų ir rusų mažumose (tačiau būtina pabrėžti, kad tai liečia tikrai tų mažumų mažumas), kurios tikėjosi per "socialistinius pertvarkymus" pasiekti sau pilietinį pilnavertiškumą ir faktinį lygiateisiškumą su pagrindinės tautos atstovais. Šie du sluoksniai ir sudarė tarybų valdžios Lietuvoje pirminę socialinę atramą.

Tarybų valdžiai Lietuvoje išigalėjus, be šių sluoksnių, ją pradėjo remti aiškūs konformistai bei karjeristai, kurie remtų betkurią valdžią už betkokį gardesnio pyrago kąsnį. Tačiau be jų tarybų valdžios Lietuvoje rėmėjų tarpe buvo tam tikra dalis lietuviško jaunimo, kuris perėjo į TSRS pusę iš visiškai nuoširdžių paskatų. Daugeliui kilusių iš žemesnių visuomenės sluoksnių Lietuvos jaunuolių su tarybų valdžia staiga atsivėrė tokios perspektyvos į mokslą, į aktyvų socialinį gyvenimą, apie kurias jie nė svajoti negalėtų tradicinėje Lietuvos visuomenėje. Tos jiems atsiveriančios perspektyvos daugeliui jų pasirodė lyg tai paties socialinio teisingumo išikūnijimu, ir todėl jie visiškai nuoširdžiai sutarybėjo ir tapo entuziastingais Lietuvos inkorporacijos į "didžiąją Tarybų Sąjungą" šalininkais. Geriausiai iliustruoja tokius "komjaunoliškos ugnelės" pagautus "naujus" Lietuvos bolševikus vėliau nusižudžiusio gabaus poeto Vla-

DR. ALEKSANDRAS ŠTROMAS, šiuo metu gyvenantis Britanijoje

do Grybo ar vis dar tebegyvo kito poeto Justino Marcinkevičiaus vardai.

Žinoma, didžiulės Lietuvos visuomenės daugumos politinė sąmonė kaip buvo, taip ir tarybinėse sąlygose liko nacionališkai - nepriklausomybinė. Tačiau vis dėlto negalima užmiršti ir to, kad Lietuvos visuomenėje visgi buvo ir tam tikrų elementų, kurie iš nuoširdžių paskatų tapo naujojo režimo rėmėjais bei ramsčiais. Pilietinis karas, kuris vyko Lietuvoje ištisus 8 metus (1944-1952), su tam tikromis išlygomis (nes iš abiejų pusių buvo žmonių, kuriems rūpėjo ne tiek Lietuva, kiek jų nuosavas kailis), turėtų būti pavadintas atviru tų dviejų politinės sąmonės formų susidūrimu. Tačiau visos TSRS galybės pasiekta fizinė komunistų pergalė šiame susidūrimo jokių būdu nereiškė oficialinės politinės sąmonės Lietuvoje išigalėjimo. Lietuvių tauta taip ir nepasidavė okupantui bei jo indoktrinacijai; ji nutraukė pasipriešinimą okupacijai tikrai jos pačios politinio realizmo jausmo vėdama, t.y. siekdama išvengti fizinio sunaikinimo ir išlikti gyvu nacionaliniu organizmu iki geresnių laikų. Nacionalinė - nepriklausomybinė ideologija jos sąmonėje tokiu būdu neišnyko. Su pilietinio karo pabaiga ji nustojo savo organizacinio pagrindo, tos jungiamosios grandies, kuri darė ją pastebimu visuomenės gyvenimo paviršiuje faktū, ir persikėlė į individualių Lietuvos žmonių vidinio pasaulio sferą.

Paradoksalu, bet faktas: totalinė oficialios komunistinės politinės sąmonės pergalė Lietuvos visuomenės paviršiuje ilgai neišsiliėjo į pilną ir galutinę šios sąmonės sutriuškinimą. Net Lietuvos tradicinės visuomenės

nariai, kurie buvo ją priėmę į savo asmeninių įsitikinimų sistemą, kurie anksčiau nuoširdžiai tikėjo tarybų valdžia ir jos komunistiniais idealais, laikui bėgant, visuomeninės patirties pamokų poveikyje visu tuo pilnai nusivylė. Manau, kad nesuklysiu pasakęs, jog šiandien Lietuvoje nėra nė vieno lietuvi ar net ir nelietuvio, bet asmens, susijusio su tradicine lietuvių visuomene, kuris nuoširdžiai, dėl idėjinių sumetimų, remtų egzistuojančią Lietuvoje politinę santvarką ar tikėtų į tarybų valdžios ar komunizmo idealus. Kaip liudija "Akiračiuose" (1974, nr. 3) autorius iš Lietuvos T. Ženklys, net ir pats A. Sniečkus pastarųjų 20-25 metų laikotarpyje persiorientavo į tautinių interesų gynybą. Ogi ir toks savo gyvenimo pradžioje besąlygiškas komunistas kaip Justinas Marcinkevičius praėjo sudėtingą kelią nuo "Pušies, kuri juokėsi" (1961) iki "Katedros".

Taigi, oficialinė politinė sąmonė šiuo metu egzistuoja Lietuvoje pilno susvetimėjimo, pilnos alienacijos sąlygose. Brukama per visas masinės informacijos bei komunikacijos priemones, ji neranda ne tik jokio pozityvaus atgarsio individualioje sąmonėje, bet ir veikia į ją atgrasinčiai. Tačiau tai nereiškia, kad oficialinės ideologijos poveikis į tautos politinę sąmonę yra nulinis. Monopoliškai viešpataujanti šios ideologijos padėtis turi bent sekančius neišvengiamus politinės sąmonės efektus:

1. Apolitiškumo, socialinio autizmo bei moralinio ciniškumo; savanaudiškumas ir girtuokliavimas iš vienos ar susitelkimas ties grynai meniškais kultūriniais interesais iš kitos pusės yra ryškiausiai šio efekto pasireiškimai.

2. Bukinamąjį efektą, pasireišiantį dezinformuotumu, suklaidintu elementarių, valdžios slepiamų, tautinės istorijos bei tradicijų menku žinojimu, dezorientacija šalies bei pasaulio situacijoje.

3. Antagonizuojantį efektą, kuris yra savotiškas pirmųjų dviejų efektų padarinys. Totališkai nepriimdamas oficialinės, ideologijos ir neturėdamas visai visuomeninei prieinamų kitų šaltinių pozityviai politinei sąmonei formuoti, masinis žmogus reaguoja į supančią jį politinę aplinką instinktyviai neigiamai. Ir juo labiau jis verčiamas prie tos aplinkos prisitaikyti, juo labiau auga tas jo negatyviosios reakcijos į ją potencialas. Iš čia išplaukia jau tokie politinės sąmonės reiškiniai,

kaip ultraksenofobija, ultranacionalizmas, kerštingumas bei neapykanta, t.y. visas kompleksas nuotaikų, paprastai siejamų su fašizmu. Taigi būtų neteisinga pervertinti, bet dar labiau neteisinga kiek reikiant neįvertinti oficialinės ideologijos poveikio gyvai Lietuvos politinei sąmonei.

Iš to, kas pasakyta, galima padaryti bent sekančias, išsivijai turinčias reikšmės išvadas:

1. Oficialinė politinė sąmonė neturi krašte jokios rimtesnės ar tai nuoširdesnės paramos. Todėl neteisinga kaikurių išsivijos sluoksnių nuomonė, kad režimui pavyko bent dalį tautos bolševikiškai indoktrinuoti. Išsivija savo pažiūroj į kraštą turi griežtai skirti tautą nuo politinės krašto sistemos, matydama tautoje kaip visumoje antipodą sistemai.

2. Politinis laukas krašto žmonių sąmonėje yra šiandien dėl augščiau minėtų priežasčių susilpnintas; galima net kalbėti apie tam tikrą vakumą politinėje krašto žmonių sąmonėje. Ryšium su tuo, išsivijos uždavinys yra to lauko stiprinimas visais jai įmanomais šviečiamosios veiklos būdais: per radiją, spaudą, asmeniškų kontaktus su krašto žmonėmis abiejose geležinės uždangos pusėse ir t.t.

3. Gyvoji krašto politinė sąmonė yra dominuojama nacionalistinių nuotaikų. Tas neabejotinai teigiamas faktas rodo krašto žmonių ir išsivijos politinių nusistatymų bei tikslų principinę vienybę. Tačiau kartu su tuo ši nacionalistinė krašto žmonių politinė sąmonė yra pagrįsta daugiau instinktais bei emocijomis nei informacija bei analize. Dėlto ji nevisada yra balansuota, o kartais pasireiškia visiškai necivilizuotomis formomis. Kitaip tarybinėse sąlygose reikalai vargu ar gali susiklostyti. Taigi Lietuvos politinės sąmonės formavimas labiau informuotais, racionaliais bei civilizuotais pagrindais gali būti atliktas tikrai išsivijoje, o ryšium su tuo turi būti atsisakyta populiarios išsivijoje krašto prioriteto koncepcijos. Žinoma, kraštui nieko negalima iš šalies prikergti; Lietuvos politinę ateitį laisvai pasirinkti tik pats kraštas ir jo žmonės, kai tam atsirasi reikiamos sąlygos. Tačiau paruošti ir pasiūlyti kraštui jo nepriklausomybės programos principus ir įvairius variantus (pagal politinio pliuralizmo principą) privalo išsivija. Ir privalo jau šiandien. Būdama neatskiriama tautos dalis, savotiškas jos avangardas laisvėje, ji viena ir tegali šią funkciją atlikti. Bijau, kad savo jėgomis kraštas šito uždavinio išspręsti nepajėgs. Maža to, atsidūręs sąlygose, kuriose laisvės bei nepriklausomybės at-

LIETUVIAI PASAULYJE

JA Valstybės

ENCIKLOPEDIJO POBŪDŽIO informacinę knygą apie Lietuvą anglų kalba rašo Mykolas Drunga, pakviestas VLIKO. Niujorke jis susitiko su VLIKO valdybos vicepirm. dr. B. Nemicku, valdybos nariu informacijos reikalams Br. Bieliuku ir juos supažindino su antrąja šios knygos dalimi. Knygą numatoma užbaigti iki 1978 m. kovo mėnesio.

Šveicarija

DR. ALBERTAS GERUTIS šv. Martyno parapijos salėje Zueriche lapkričio 14 d. skaitė išsamią paskaitą apie Lietuvą, paliesdamas Didžiąją Lietuvos Kunigaikštystę, carinės okupacijos ir nepriklausomo gyvenimo laikotarpius, dabartinę sovietų okupaciją, religinę būklę. Šveicarams jis priminė, kad Baltijos respublikom sovietinę vergiją atnešė A. Hitlerio ir J. Stalino sutartis, nors Lietuva katalikybės dėka artimai yra susijusi su Vakarais. 1972 m. pradėta leisti "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką" dr. A. Gerutis laiko stebuklu, nes jos ligi šiol neįstengia sustabdyti KGB saugumiečiai. Net 12 tautinių šokių atliko J. Stasiulienės vadovaujama grupė, juos įterpdama tarp paskaitos dalių. Visi šios grupės šokėjai, garsinantys lietuvišką folklorą, yra šveicarų jaunuoliai. Su atliekamais šokiais paskaitos klausytojus supažindino J. Stasiulienė ir M. Jaeger.

Politinė orientacija..

statymas pasidarys įmanomas, kraštas neišvengiamai jėškos savo alternatyvios politinės struktūros išėivijoje. Vargas turbūt tai išėivijai, kuri tokios struktūros modelio bei pagrindų, reikalui atėjus, negalės savo kraštui suteikti.

Kalbant apie gyvą Lietuvos žmonių politinę sąmonę, reikia griežtai skirti du jos aspektus: teleologinį, apibūdinantį pagrindinius politinius tikslus, kuriuos žmonės norėtų matyti pasiektais jų krašte nors ir tolimesnėje ateityje, t.y. nepriklausomai nuo to, kiek reali šiandien yra tų tikslų pasiekimo galimybė, ir pragmatiškai taktikinį, nustatantį šiuolaikines politinio elgesio formas, einamuosius politinius tikslus, būdus ir priemones jiems pasiekti. Jei teleologinis politinės sąmonės aspektas yra maždaug bendras didžiulei krašto žmonių daugumai ir gali būti suformuotas tam tikra bendra forma, tai pragmatiškai-taktinis gali pas įvairius žmones būti visiškai skirtingas. Maža to, žmogus, kuris yra radikaliausiai nusiteikęs teleologiniu atžvilgiu, gali būti maksimaliai konformistiškai nusiteikęs pragmatiškai

Vokietija

ROMUVOJE POSĖDŽIAVO VI PL JAUNIMO KONGRESO rengėjų komitetas — V. Bartusevičius, dr. G. Bauras, V. Damijonaitis, A. Hermanas, K. Ivinskis, S. Kondrataitė, A. Lucas, K. Pauliukevičiūtė, R. Šileris, M. Šiušelis, A. Šmitas, R. Valiūnas ir R. Žutautaitė. Trūko tik R. Šreifeldaitės ir Britanijos atstovo A. Vilčinsko. Nutarta jaunimo kongresą pradėti 1979 m. liepos 11 d. stovykla Britanijoje. Oficialus jo atidarymas įvyks liepos 14 d. Londone. Problema gali sudaryti prie Londono užsakytos patalpos stovyklai, nes jos greičiausiai bus remontuojamos 1979 m. vasarą. Tokiu atveju gali tecti jėškoti kitų. Kongreso studijų dienos įvyks liepos 18-17 Altenbergo namuose prie Koelno, V. Vokietijoje. Kongreso uždarymo iškilmėms liepos 28-29 d.d. pasirinktas Koenigsteinas prie Frankfurto. Į jas yra įtrauktas talentų vakaras, ansamblių, solistų koncertai, pobūvis ir pamaldos. Dalis šių renginių, kaip pvz. jaunųjų menininkų paroda, galės būti pačiame Frankfurte. Kongreso tikslą rengėjai taip apibūdina: naujai pagrįsti ir įprasminti jaunimo dalyvavimą išėivijos veikloje.

Australija

AUSTRALIJOJOS LB KRAŠTO VALDYBA, artėjant parlamento rinkimams, pasiuntė telegramas darbiečių vadui G. Whitlamui ir naujosios

kai - taktiniu atžvilgiu, t.y. jis gali praktikoje elgtis kaip lojalusias tarybinės Lietuvos visuomenės narys.

Manau, kad dabartinė Lietuvos politinė sąmonė gali būti apibendrinta sekančiais momentais:

1. Laisvos ir nepriklausomos Lietuvos atstatymas etnografinėse ribose.

2. Toks politinės, visuomeninės bei ekonominės krašto santvarkos pertvarkymas, kurio rezultate ta santvarka atitiktų nacionalinius lietuvių tautos interesus bei istorines tradicijas, o taip pat sudarytų tų interesų bei tradicijų rėmuose daugiau galimybių individualinei bei grupei iniciatyvai pasireiškti.

3. Kuo tampresnis betarpiškų politinių, ekonominių, kultūrinių ryšių užmezgimas su Vakarų pasauliu.

4. Kompaktinės nacionalinės visuomenės Lietuvoje atstatymas bei sutvirtinimas, rusifikacinių bei kitokių asimiliacinių tendencijų eliminavimas.

5. Pilnos kūrybinės, kultūrinės bei religinės laisvės užtikrinimas kompaktinės nacionalinės visuomenės sąlygose.

Kas liečia pragmatiškai taktinį aspektą, Lietuvos politinėje sąmonėje galima išskirti tris pagrindinius nusistatymus, pasireiškančius: a) pilnutinio kon-

demokratų partijos vadui D. Chip-pui, prašydama išryškinti tų partijų laikyseną Pabaltijo pripažinimo Sovietų Sąjungai klausimu. Nė vienas tų vadų neatsiliepė. Laimingėnis buvo ALB krašto valdybos narys L. Cox, specialiu raštu kreipėsis į Australijos premjerą M. Fraserį ir užsienio reikalų min. A. Peacocką. Pastarojo atsakymas buvo gautas lapkričio pabaigoje. Jame pabrėžiama, kad jį atsiliepti paprašė premjeras M. Fraseris. Jo vardu primenamas Baltijos respublikų de jure pripažinimo Sovietų Sąjungai padarytas atšaukimas, Australijos ambasadoriui Maskvoje duotas įsakymas vengti oficialių kelionių į Lietuvą, Latviją ir Estiją, teisių gražinimas Latvijos garbės konsului Australijoje. Koalicinė liberalų vyriausybė tokios linijos žada laikytis ir po rinkimų, kuriuos jai pavyko laimėti su pakankama atstovų persvara parlamente.

Italija

SV. KAZIMIERO KOLEGIJA šiuo metu turi 11 klierikų ir du studijas gilinančius kunigus. Šiais mokslo metais įstojo keturi nauji studentai. 1978 m. pradžioje bus išventinti trys kunigai.

Lenkija

PUNSKO GIMNAZIJOS dramos būrelis su vadove K. Dapkevičiūte birželio 5 d. suvaidino S. Kymantaitės-Čiurlionienės komediją "Pinigėliai". Po premjeros punskiečiai aktorai aplankė Krasnagrūdą ir Klevus. Gimnazijos kraštotyriminkai mokslo metų užbaigai paruošė G. Žemkalnio "Birutę".

formizmo pozicijoje, b) konservacinės veiklos pozicijoje, c) aktyvistinės veiklos pozicijoje.

Pilnutinis konformizmas valdžios atveju diktuojamas iš esmės egoistiniais motyvais ir su politine sąmone teturi tik tiek bendra, kad naudoja ją tokiai savo pozicijai pateisinti (pvz. jei aš neužimsiu šio posto, tai jį atiduos kokiam nors rusui). Tai gana paplitusi pažiūra, kurioje pasireiškia ir minėtas politinio lauko tautos sąmonėje reliatyvus silpnumas, ir visiškai išsiplėtojęs krašte moralinis cinizmas.

Pozityvi pragmatiškai - taktinė politinė sąmonė labiausiai masiškai pasireiškia konservacinės veiklos politikoje. Jos pagrindą sudaro įsitikinimas, kad savo jėgomis laisvės neiškovosime, o todėl tiesioginis pasipriešinimas valdžiai yra beprasmiškas, dažnai ir pragaištingas, nes stato į pavojų fizinę tautos egzistenciją. Taigi reikia veikti sistemos ribose, stengiantis išsaugoti tautos kūną kuo ilgiau ir kuo sveikesniame fiziniame bei dvasiniame stovyje. Ši pozicija yra bendra tiek daugeliui oficialių pareigūnų, besistengiančių gerinti respublikos materialinės egzistencijos sąlygas, kelti jos kultūros ir švietimo kokybę bei nacionalinį lygį, o taip pat saugoti krašto gamtą,

ekologinę sistemą ir t.t., tiek ir daugeliui disidentų, kurie tais pačiais tikslais protestuoja prieš tam tikrus valdžios veiksmus pačios valdžios vertybių sistemoje.

Paprastai "konservacininkai" tiki, kad jie savo veiksmais saugo tautos integralumą rytojaus dienos laisvei. Vieni jų samprotauja, kad imperijos ir politinės sistemos nėra amžinos, o tauta yra ir turi likti amžina; kiti gi turi konkretesnių idėjų ir sieja Lietuvos laisvės valandą su totalistinės bolševikinės santvarkos griuvimu Maskvoje. Pastarųjų tam tikra dalis stengiasi susirišti su Rusijos disidentais ir veikti bendrame fronte su jais. Iš konservacinės logikos išsivysto aktyvistinė - disidentinė pozicija.

Visgi tarp "aktyvistų" ir grynų "konservacininkų" nėra sutarimo. Ypatingai ryškiai tas nesutarimas pasireiškė Lietuvoje, vertinant 1972 metų įvykius Kaune. Visa sąmoninga Lietuvos visuomenė pasidalijo tada į dvi partijas: kalantininkus ir antikalininkus. Gryniesi "konservacininkai" (ir jų buvo didžiulė dauguma) užėmė grynai antikalininkų pozicijas, teigdami, kad tokie veiksmai kaip Kalantos susideginimas ir po to sekę įvykiai nieko neduoda, o tik padidina Maskvos kontrolę Lietuvai, kliudo sėkmingai vykdyti "konservacinius" uždavinius, stato į pavojų tas optimalias tautos išlaikymo sąlygas, kurias jie taip sunkiai bando kurti.

Šiaip ar taip, bet Lietuvos krašto politinės sąmonės analizė rodo, kad jis ruošiasi tai savo pagrindinei žvaigždinei valandai, kada Lietuva vėl taps laisvas ir nepriklausomas politinis vienetas. Išėivijai reikia teisingai suprasti tautos krašte sąmonės stovį, nuolatos sekti jos vystymosi raidą, nes tik tai leis jai įnešti atitinkamą indelį į tos žvaigždinės Lietuvos tinkamą paruošimą, tik tai įgalins ją suvaidinti mūsų krašto ateities istorijoje tą vaidmenį, kuris pateisins dedamas į ją tautos kamieno viltis.

Gi kalantiškoji aktyvistinė mažuma įvertino Kalantos žygį teigiamai, matydama jame vieną iš tų, anot Stefano Zweigo, žvaigždinių tautos valandų, kurių metu ji sugeba pati save atpažinti, suvokti ir įvertinti kaip istoriškai prasmingą vieneta. Pagal juos, teigiamosios Kalantos žygio pasekmės istorinėje perspektyvoje žymiai persveria tuos atskirus neigiamus reiškinius, kuriuos jos irgi iššaukė. Reikia pasakyti, kad aktyvistinės pozicijos nuo 1972 metų Lietuvoje sustiprėjo, nors jos vis dar yra mažumos pozicijoje.

Tėviškės Žiburiai

TIESA IR GYVENIMAS

ŠEIMA – MAŽOJI TĖVYNĖ

LIETUVIŠKOS ŠEIMOS PASIDIDŽIAVIMAS

Š. m. gruodžio m. 30 d. Anhembi Palácio de Convenções įvyko iškilmingas ir įspūdingas diplomų įteikimas 450 diplomantams Escola Politécnica USP. Jų tarpe buvo įteiktas diplomats Engenharia Naval fakulteto studentui Aleksandrui Justinui Valavičiui – Liet. Radio valandėlės vadovui. Ta proga, tėveliai nutarė jam padaryti nelauktą staigmeną.

Visoms ceremonijoms užsibaigus ir tūkstantinei publikai besiskirsiant iš Anhembi į namus, Aleksandras pasigedo savo pažįstamų ir draugų, kurie ten dalyvavo, kad atsisveikintų. Deja, nieko nesutiko ir net sesutė Kristina kažkur dingo. Nusiminęs ir be ūpo, jis sėdo su tėvais į automobilį, vis dar murmedamas, kad niekas jo su diplomu rankoje nepasitiko.

Tuo tarpu, visi svečiai ir draugai išskubėję anksčiau, susirinko p.p. Valavičių rezidencijoje ir ten nekantriai laukė sugrįžtančiųjų. Vos kuriai mašinai prisiartinant, gesindavo šviesą ir pro užuolaidos plyšę įžiūrėdavo ar jie.

Pagaliau užgirdome sustojusią mašiną prie namų. Momentaliai užgėso šviesa salėje ir visi nutilo. Pasibeldus atvykusiems į duris, jas atidarė Kristina, ir, žinoma 'gavo barti', kad taip anksti 'nuėjo miego.

Kada Aleksandras įėjo į salę ir užžiebė šviesą, susirinkusieji sušuko 'Valio'. – jaunuolis krūptelėjo, kažkaip skėstelėjo rankomis ir net 'pabalo iš nuostabos, o paskiau puolė su visais glebėsčiuotis, plačiai šypsodamasis ir tikrai laimingas.

Šampano kamščiai šovė į orą, prisipildė taurės, sudainuota "parabens", o po to – klegesys, juokas – visi nuoširdžiai džiaugėsi 22 metų amž. jaunuolio laimėjimu.

Užkandžiai, paskui milžiniškas tortas, muzika, jaunimo čiulbėjimas "Ilgiausių metų" daina drebino namų sienas tuo dideliu džiaugsmu susipratusios lietuviškos šeimos.

Toli po vidurnakčio išsiskirstė svečiai, bet Aleksandrui liks visam gyvenimui tos šeimyninės šventės atminimas ir padėka tėvams už tą pirmąjį ir stambų laimėjimą gyvenime – inžinieriaus diplomą.

Diplomantų sąrašė radau dar du lietuvius, baigusius šiais metais, tai – Antanas Roberto Valavičius ir Sergio Celli Laurinavičius. Gal būt jų yra ir daugiau, bet man nepažįstami. Kaip ten bebūtų, galime didžiuotis, kad lietuvių inteligentų skaičius vis didėja, kas prieštarauja bendrymams įrodyti spaudoje, kad lietuviai Brazilijoje tebėra beraščių 'atgyvenos'.

Halina Mošinskienė

"ŠOKĖJOS-MISIONIERĖS" IŠ KINIJOS

Tokia antrašte daug kur pirštomas jaunučių Formozos kiniečių baleto šokėjų vienetas LANG-YANG, keliaujantis su tautiniai religinė menine misija per laisvąjį pasaulį.

Tai 30-ties mergaičių trupė iš laisvosios Kinijos-Formozos, važinėjanti po pasaulį "Katalikų Akcijos" vardu. Trupę sudaro

8-14 metų kinietės, nepaprastai puikiai išreniruotos, todėl visur sutraukia minias publikos ir iššaukia ovacijas.

Šokiai, dainos, istoriniai vaidinimėliai, labai kruopščiai paruošti ir gyvai, tobulai išpildyti, atlieka svarbią TAUTINIAI RELIGINĖ MISIJA, įtaigojančią ir mus, vakariečius (ypač gi lietuvius) neatsilikti ir neužsidaryti savyje. Tai didelio perversmo ženklas, prisiminus, kad Kinija buvo nuo tūks-

PATRIARCHALINĖ ŠEIMA

São Paule, o gal ir visoje plačioje Brazilijoje, kiek žinoma, pati gausiausia šeima – dvylika vaikų – tai VALENTINO ir LYRIJOS BEIVIDŲ šeima, gyvenanti São Caetano, Vila Gerti.

Aštuoni jaunieji jau spėjo sukurti savitus šeimų židinius. Tai DIONIZAS, ALICIJA, AGNĖ, RUBENS, KLARISĖ, VALDIRAS, VALTERIS ir MARIJA LUCIJA.

Seneliai džiaugiasi jau ir pirmaisiais devyniais anūkais.

Tėvų namuose kol kas dar lieka VINICIJUS, VINCENTAS-PAULIUS, VILSONAS-ANTANAS ir, jauniausioji, VALENTINA.

Ši šeima yra panaši į patriarcho Jokūbo šeimą – ir yra panašiais Visagalio laiminama.

Išskyrus tėvuką VALENTINĄ, pergyvenusį į vienerius metus tris operacijas, visi džiaugiasi puikiausia sveikata. Ir pats tėvukas, kiek sustvirtėjęs, vėl ryžtasi grįžti į Bendruomenės chorą.

Be to, visi yra ne tik sveiki, o ir ryžtingi ir sėkmingi savo pasirinktose profesijose.

Jie ir vadovauja ir patys dirba dvejose tekstilijų įmonėse, vienoje automobilių pardavimų ir dar savitų produktų krautuvėje, kur mielai laukia ir lietuvių klientų. Taigi, SAVI PAS SAVUS. Kodėlgi neužteiti pas: LOLY Comercio de Fios, Malhas e Tecidos Ltda., Rua Maria D'Affré, 715, Vila Prudente?

Dieve padėk ir ateityje šitai katalikiškai ir veržliai patriarchalinei šeimai, o kitiem tautiečiam toli neatsilikti nuo BEIVIDŲ rodomo kelio. (KPU)

L. K. B. KRONIKA

ML redakciją jau pasiekė (per JAV-bes) du paskutiniai LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKOS numeriai – 28 (birželio mėn. 1977 m.) ir 29 (rugpjūčio mėn.). Informuoja apie Lietuvos ir Tarybų sąjungos religinio gyvenimo problemas, Helsinkio nutarimų, vykdytus "Belgrado konferencijai skirtas reliacijas, apie Nijolę Sadūnaitę apie kraštą ir pasmerkimus ir duoda žinių iš vyskupijų gyvenimo bei iš tarybinės mokyklos keblumų. Informuoja taip pat, kad Lietuvoj iš-eina (vis rašyti mašinėle) jau keli POGRINDŽIO LEIDINIAI: TIESOS KELIAS (4-tas nr.), AUŠRA (7-tas nr.), DIEVAS IR TĖVYNĖ (5-tas nr.), RŪPINTOJĖLIS (2-tras nr.), LAISVĖS ŠAUKLYS (6-tas nr.). Tai lietuvių nepalaužiamo gyvastingumo ženklai.

Tiek vienas, kiek antras KRONIKOS numeris pradedamas atsišaukimu: 'Perskaitę duok kitam'. ir užbaigiamas: 'LIETUVI, NEPA-MIRŠK. P. Plumpa, P. Petronis, N. Sadūnaitė, S. Kovaliovas (rusas – ML), O. Pranskūnaitė, V. Lapienis, J. Matelionis neša laisvės pančius, kad tu GALĖTUM LAISVAI TIKĖTI IR GYVENTI.

tantmečių iš nusistatymo nuošali ir savyje užsidariusi.

Baleto LANG-YANG trupė pakartotinai debutavo Europoj ir, net dviem atvejais, Vatikane. Pastaraisiais mėnesiais lankėsi Venecueloj ir Kolumbijoj, o šiuo metu prisistato Brazilijoje įvairiuose miestuose.

São Paule paskutiniai du spektakliai įvyko gruodžio 29 ir 30 d. Teatro Popular João Caetano patalpose.

Gaila, kad iš lietuvių mažai kas suspėjo ar galėjo dalyvauti

Lietuvių vaikai be lietuvių kalbos – nuostolis šeimai ir tautai

ty jaunučių formoziečių stebėtinai augšto meno pasirodymuose. Panašiais atvejais dera būti akylesniais ir veržlesniais, tikslu iš kitų ko nors nauja išmokti ir nuo kitų neatsilikti. (Krsp.)

Geros sėklos esmė

nėra pelyti aruoduose,

bet patekti į dirvą

ir duoti gausų derlių.

Br. Zumeris

Lietuviškumas nekenkia karjerai

Lietuvis paskirtas augštomis pareigoms • Ir jaunimas turėtų šį rašinį pasiskaityti

ED. DANILIŪNAS

Londonė, Ont., įvykusių Lietuvių Dienų metu surengtame jaunimo simpoziume vienas kitas jaunuolis kėlė mintį, esą lietuviškumas kenkia karjerai. Į tai atsakė vysk. A. Deksnys, nurodydamas labai lietuvišką asmenį dr. Z. Danilevičių, kuris yra JAV profesinio gydytojų žurnalo redaktorius. Čia dabar noriu pateikti kitą nemažiau ryškų pavyzdį, paneigiantį minėtą nepagrįstą tvirtinimą. Vėliau mėginsiu suminėti ir daugiau pavyzdžių, o dabar — didelės pasaulinės bendrovės augšto pareigūno trumpa biografija.

Jo pavardė lietuviškai visuomenei už Londono ribų nėra žinoma, jo štabas — Š. Atlanto Sąjungos (NATO) ir Bendrosios Europos Rinkos sostinėje — Briuselyje, jo ištaigingos vilos, kurioje jis gyvena, nuoma tik \$1.000 arba 35.000 frankų į mėnesį, jo alga, manau, pati didžiausia iš lietuviškos kilmės Kanados tarnautojų, neskaitant laisvųjų profesijų, ir tokia pat ar tik nežymiai mažesnė kaip pagrindinė alga... Kanados ministerio pirmininko!

Prieš išvykdamas Europon, jis buvo sustojęs Londono "Holiday Inn", kur turėjau malonią progą su juo pasikalbėti ir sužinoti truputį daugiau apie jo gyvenimą.

Tai **Edmundas Albrechtas**. Jis gimė 1938 m. Kaune ūkininkų šeimoje. Kaikieno dėmesį jis atkreipė jau tada, kai, būdamas tik 15 metų, Kanadoje išlaikė egzaminus, atliko reikiamus pratimus bei įgijo kitas kvalifikacijas civilinio lakūno laipsniui gauti. Tačiau pažymėjimas negalėjo būti išduotas, nes Kanados taisyklės reikalauja 16 m. amžiaus. Pagaliau jis apsisprendė pasukti kita kryptimi: baigęs katalikų gimnaziją, studijavo ekonomiką Vakarų Ontario universitete Londonė, 1960 m. pradėjo dirbti darbininku Londono "International Harvester" įmonėje. Jo darbas — šandėliuoti ir išduoti įvairias mašinų dalis. Jis baigė eilę bendrovės rengtų ar finansuotų kursų ir pradėjo gauti vieną po kito paaugštinius. Dabartinis jo paskyrimas — viršininkas bendrovės skyriaus, apimančio Pietų Europą ir visus... Vidurinius Rytus. Jo uždavinys — gauti iš minėtų kraštų kuo daugiausia užsakyimų savo bendrovei, gaminančiai ūkio mašinas, sunkvežimius, turbinas ir panašius reikmenis. "Int. Harvester" yra 34-ta didumo atžvilgiu bendrovė pasauly-

EDMUNDAS ALBRECHTAS
studijų metais

je, turinti savo įmones svarbesnėse valstybėse — JAV, Anglijoje, Prancūzijoje, V. Vokietijoje, Austrijoje, Olandijoje, Lenkijoje, Kanadoje ir kt. Ši bendrovė pagamino kaikurias dalis ir į mėnulį skrendančiai raketai. Jeigu jam seksis šiose pareigose, sekantis paaugštinimas gali jį nukelti į patį bendrovės štabą JAV-se.

Edm. Albrechtas gerai kalba prancūziškai (yra studijavęs tą kalbą Prancūzijoje), vokiškai ir, žinoma, angliškai. Susikalba ir rusiškai. Ypač maloniai teko nustebti, kad Edmundas labai gerai kalba lietuviškai. Tėvų kalbos nėra nė kiek pamiršęs. Paklaustas, ar jo pavardė yra įrašyta bendrovės knygoje taip, kaip ji rašoma lietuviškai, atsakė: "Niekada nė nesvarsčiau daryti tokį dalyką, kaip keisti pavardę ar griebtis ko nors kito, kas mažintų mano lietuviškumą". Jis nesivaržo kalbėti lietuviškai nė kitataučių tarpe. Bravo!

Nesyki yra tekę girdėti, kad pavardę reikia suanglinti, jei norima ko nors šiuose kraštuose pasiekti. Mano aprašomas pavyzdys akivaizdžiai įrodo, kad nėra nė mažiausio reikalo tai daryti ar atsakyti savo lietuviškumo. Ir be to yra įmanoma pasiekti karjeros viršūnių, jei kitos kvalifikacijos yra tinkamos.

Nėra taisyklės be išimties. Kartais gali pasitaikyti kas nors panašaus, bet bendra išvada darytina iš daugumos pavyzdžių, kad lietuviškumas karjerai nekenkia. Nesėkmės kartais pasitaiko visai dėl kitų priežasčių, o lietuviškumui primetama kaltė visai neužtarnautai. Gal tai daroma todėl, kad tai yra labai pa-

"Kankinių balsas"

1977 m. lapkričio 1 d. suėjo penkeri metais, kai Brazilijoje pradėtas leisti dukart į metus išeinantis leidinys "Kankinių Balsas" 40.000 tiražu. Kankinių Balso Misija jau veikia 50 kraštų, kur leidžiami žurnalai, rodomi filmai, rengiamos konferencijos, veltui teikiamos informacijos apie krikščionių persekiojimą komunistų valdomose šalyse.

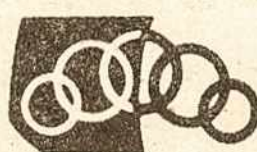
Kankinių Balso Misijai vadovauja kun. Erich Ostemoor. Tarptautiniu mastu Misijai vadovauja ev. kun. Richard Wurmbrand, kuris 14 metų iškentėjo Rumunijos kalėjimuose ir yra išleidęs knygą "Torturado po Amor a Cristo" (Kan-

kintas dėl Kristaus Meilės). Jo knyga išleista daugeliu kalbų.

Presbiterininkų kun. E. Ostemoor yra gimęs Vokietijoje ir jau 52 metai gyvena Brazilijoje. Jis skelbia, kad šiuo metu čia labai aktyvi komunistinė infiltracija, kuri vis plačiau apima Brazilijos gyventojų mases, įsigyja simpatijų inteligentuose ir religinių vadų palankumo.

"Kankinių Balso" tikslas — žadinti visų krikščionių sąžinę, visiems skelbiant, kad komunizmas yra didžiausia žmonijos ir tikinčiųjų nelaimė. Komunizmo žalingumo tema spalio 29 d. buvo surengta konferencija Karo Akademijoje Agulhas Negras.

Rm. Ams.

SPORTAS

SPORTAS LIETUVOJE

Vilniaus "Žalgirio" futbolo komanda tapo antrosios lygos pirmosios zonos čempione. Spalio 10 d. rungtynes, sukėlusias riaušes Vilniaus gatvėse, žalgiriečiai laimėjo 2:1, įveikę savo pagrindinį varžovą — Smolensko "Iskra". Abu įvarčius įmušė V. Dirmeikis, rungtynių dieną šventęs 28-tąjį gimtadienį. Kitų antrosios lygos zonų laimėtojai — Odosos ASK, Krasnodaro "Kubanė", Nalčiko "Spartakas", Jangijero "Jangijeras" ir Semiplatinsko "Spartakas". Trys stipriausios komandos iš šešių bus perkeltos į pirmąją Sovietų Sąjungos futbolo lygą. "Žalgirio" treneris B. Zelkevičius, nuvykęs Maskvon, ištraukė kortelę, kuri "Žal-

togus pasiteisinimas prieš tėvus ir lietuviškąją visuomenę.

Sėkmės Tau, Edmundai, svarbiose pareigose Europoje ir Viduriniuose Rytuose, o vėliau sulaukti dar nevienu paaugštiniu!

giriui" užtikrino pirmą jėgų išmėginimą su Nalčiko "Spartaku".

Pabaltijo ir Gudijos "Draugystės" taurės bokso varžybas Vitebske laimėjo "Žalgirio" boksininkai. Pirmasis vietas jose išsikovojo šeši Lietuvos jaunieji ir septyni suaugusių grupės nariai.

Kaunietė R. Jankauskaitė, 14 metų amžiaus, dalyvavo kontrolinėse sovietų ir vokiečių plaukikų varžybose Lindove, R. Vokietijoje. Ji pagerino Lietuvos mergaičių, merginų ir moterų rekordus, 1.500 metrų laisvu stiliumi nuplaukusi per 18 min. 26 sek.

Tradicinėje akademinio irklavimo regatoje Gruenau, R. Vokietijoje, be pačių vokiečių, dalyvavo Vengrijos ir Lietuvos atstovai. Pirmą vietą išsikovojo Lietuvos atstovaitė valtis su yrininku A. Čikota, II — dvivietė L. Kaminskaitės ir G. Ramoškienės valtis, pralenkta R. Berlyno dinamiečių, kurios yra pasaulio čempionės.

Sportininkai broliai Karpiai Toronte, pasipuošę būsimųjų sporto žaidynių suvenyriniais marškiniais, laukia iškylančių sekančiais metais žaidynių.

Mūsų Lietuva Mažiesiems

Kūčių vakaro nuotykis

Kūčių vakaras buvo ypatingas Vilijai ir Šarūnui. Jie papuošė šiaudinukais eglutę, padėjo mamytei paruošti įvairią Kūčių vakarienę. Nekartą abu skaičiavo ar iš tikrųjų ant stalo yra 12 valgių. Vilija, pamačiusi kaip Šarūnas paslėpė kišenėje saują prėskučių, pradėjo jį barti.

— Ir vėl tu paėmei prėskučius (slizikus), dar gali pritrūkti svečiams! Einu pasakyti mamai.

— Neskušk manęs mamytei, — prašė Šarūnas, — aš norėjau tik savo mylimus paukštelius jais pavaišinti. Mes visko turime. Aš norėjau, kad ir jie paprastų šventes.

Vilija nusileido ir susimąstė.

— Tiesą tu sakai, mes galime pradžiuginti paukštelius ir inkilėlin priberti daug grūdelių, bet ne prėskučių. Mes juk galime ir jiems papuošti kieme augančią eglutę. Bus labai įdomu.

Šarūno akys nušvito džiaugsmu. Mama vaikų sumanymui visai nesipriešino. Vaikai dirbo, triūsė ir prieš sutemą eglutė jau buvo papuošta iš popieriaus iškarpytais paukšteliais bei kitais karpiniais. Eglutės viršūnėje vaikai pririšo kukurūzo kekę, o po eglaitės pabėrė riešutėlių. Abu smalsiomis akutėmis stebėjo pro langą kas bus. Pir-

moji pribėgo ruda voveraitė, ir suradusi po eglute riešutėlius, iš džiaugsmo pradėjo kraipyti galvutę ir uodegytę, lyg norėdama atsidėkoti vaikams. Inkile susirinko visas būrys net nepažįstamų paukštelių ir jie visi linksmai čirškėjo. Keli žvirbliukai nutūpė ant eglutės ir stebėjosi iš kur atsirado tiek daug nematytų bebalsių paukščių. Vaikų širdelės suvirpėjo džiaugsmu.

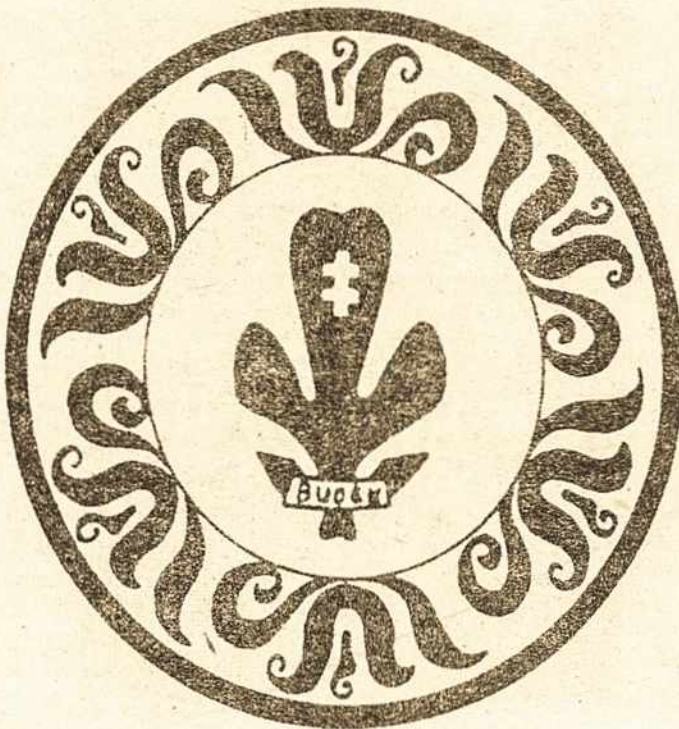
— Matai, kaip jiems patinka, — šaukė Šarūnas ir nubėgo pasigirti tėveliams. Tuo tarpu už durų pasigirdo švelniais garsais giesmė "Tyliąją naktį". Visi nustebę klausėsi, vaikai net nustojo alsavę. Tėveliai, pravėrę duris, pamatė nemažą būrį jaunimo, kuris prieangyje giedojo. Pasveikinę visus, išskubėjo lankyti kitų lietuvių šeimų.

Vilija prisiglaudusi prie mamytės, kalbėjo:

— Mamyte, šio vakaro niekad neužmiršiu. Jie taip gražiai giedojo, net paukšteliai nutilę klausėsi.

— Ir aš neužmiršiu. Mano paukšteliai, kaip ir mes, pirmą kartą turi papuoštą eglutę lauke. Tai tikra šventė visiems.

Netrukus atvyko svečiai. Visi sėdosi prie paslaptingo Kūčių stalo, o paukšteliai linksmai čirškėjo ir žaidė kieme. A. Abr.

ŠVYTURIO STOVYKLA

Kai išvažiavome iš Ramovės, viskas atrodė labai gražiai. Skautai jautėsi šventiškai nusiteikę. Automobilų buvo visokio dydžio ir visokių spalvų. Bagažo gi buvo tiek daug, kad atrodė, kad ten turėsime praleisti visą mėnesį.

Kelionėje viskas sekėsi gerai. Net ta "kombi", kuri niekad nelėkė, tąsyk atrodė žaibas.

Kai nuvažiuojom, ten jau buvo skautai vyčiai, ir palapinės bei vėliavų aikštė jau buvo tvarkoj.

Per mūsų pirmąjį vėliavų pakėlimą buvo pranešta, kodėl išrinktas vardas ŠVYTURIO STOVYKLA — kad Baden Pawell pavyzdys mums šviestų, kaip švyturys.

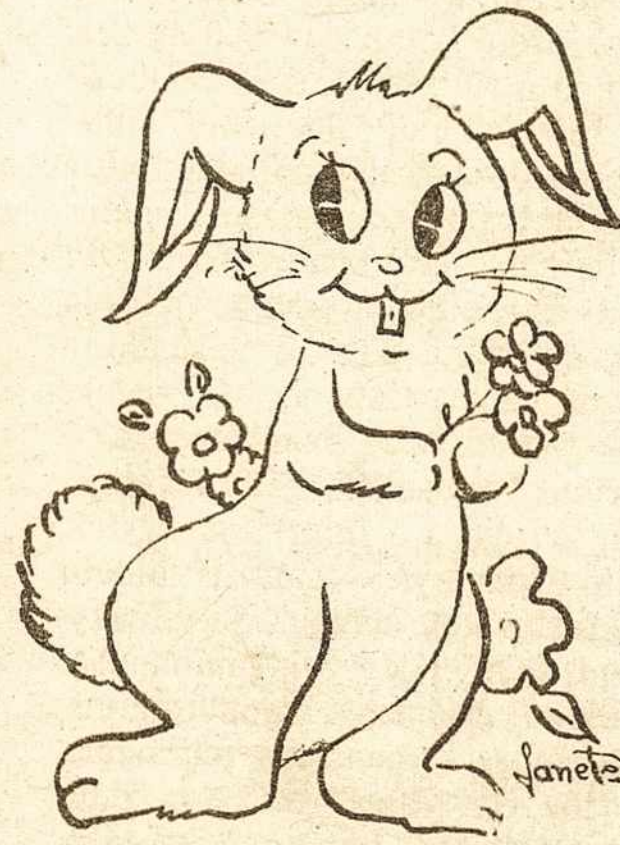
Skilčių vardai primena tautinę stovyklą Australijoje:

- Kukabura: Australijos paukštis
- Orion: vienas žvaigždynas
- Kanguru (visi pažįsta)
- Koala: Australijos žvėris
- Papūgėlės: mūsų mažiausių stovyklautojų grupė.

Sekmadienio Mišios buvo tarp medžių, su daugybe paukščių ir vabalų. Dabar jau galim sakyti: PRASIDĖJO ŠVYTURIO STOVYKLA.

Iki pasimatymo.

Nilza Guzikauskaitė
"Švyturio" stovyklos korespondentė

ŠVYTURIO STOVYKLOS SASTATAS

Flavijus Bacevičius — komandantas
Eugenija Bacevičienė — vadovė

Stovyklautojai:

Valter Belapetravičius
Augusto Zaluba
Artur Pavilionis
Marcelo Černiauskas
Douglas Saldys
Paulo Mekšėnas
Ieros Aradžanka
Alberto Greičius
Eduardo Greičius
Léo Medvedeva
José Silickas
João Butkus
Leonardo Kaminskas
Eduardo Mekšėnas
Claudio Butkus
Heitor Lipsky
Paulo Jurgilas
Ricardo Šinkūnas
André Pavilionis
Catia Medvedeva
Elizabeth Galinskas
Estela Belapetravičius
Beatriz Bacevičius
Cristina Zalubs
Marcia Pavilionis
Sandra Greičius
Regina Spuras
Rosana Jurčiukonis
Eátima Jurčiukonis
Elizabeth Jurčiukonis
Silvana Jurčiukonis
Rosana Tumas
Angela Lipsky
Andreia Lipsky
Nilza Guzikauskas
Nadia Dzigan
Clarice Bacevičius

ŠEIMININKĖS

Ana Zalubienė
Aldona Mekšėnienė
Eugenija Greičienė
Dona Tumienė

Vasario 16 gimnazijos mokinių Sadutė.

PAISYBOS KONKURSAS

KALĖDOS

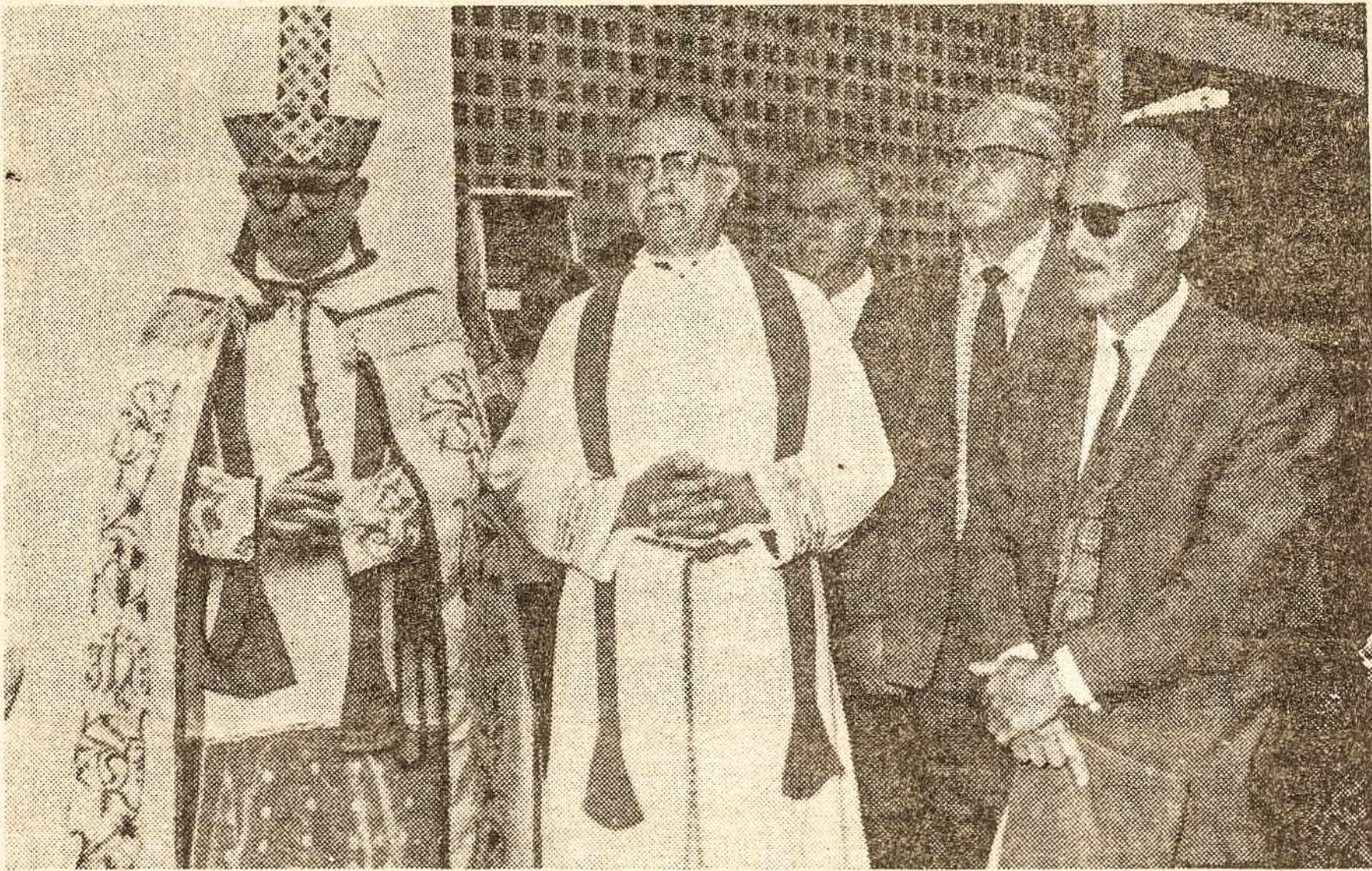
TERMINAS: įteikti iki sausio (janeiro) 15 d.

PARODA-KONKURSAS: šv. Kazimiero p-jos patalpose, sausio 29 d.

KONKURSO MECENATAS: adv. ALGIRDAS SLIESORAITIS, kuriam ML nuoširdžiai dėkoja.

Lietuvis trijuose žemynuose

Kunigo Antano Perkumo 45 metų kunigystės ir visuomeninio darbo sukaktis

Paminklinės šv. Kazimiero lentos pašventinimas prie La Vega šventovės Venecueloj. Viduryje — kun. A. Perkumas

ALEKSANDRA VAISIŪNIENĖ

45 metų kunigystės ir visuomeninio darbo sukaktį atšvęsti nedaugeliui kam pasiseka. Kun. A. Perkumo darbas ir gyvenimas priklauso trimis pasaulio kontinentams — Europai, Azijai ir P. Amerikai. 1977 m. gruodžio 7 d. suėjo 25 metai kunigiško darbo Venecueloje ir 20 metų — Kinijoje.

Sudiev Lietuvai

Kun. A. Perkumas gimė 1909 m. kovo 27 d. Kadagynų kaime, Darbėnų valsčiuje, Kretingos apskrityje, mažžemio ūkininko šeimoje. Tėvai augino 9 vaikus. 1927 m. baigė Palangos progimnaziją. Svajojo išvažiuoti į Italiją, saleziečių seminariją. Bet iš kur paimti pinigų kelionei iki Italijos? Gauna vasaros metu laikiną darbą Palangos Kurhauze. Pažarnauja svečiams ir tvarko jų dokumentus. Užsidirbęs pinigų kelionei, palieka Lietuvą. 1932 m. baigia saleziečių lietuvių gimnaziją ir iškeliauja į Kiniją misijų darbams. 1936 m. baigia Hong Konge filosofiją tarptautinėje saleziečių seminarijoje. 1941 m. baigia Šanchajuje teologijos fakultetą ir gauna kunigo šventinimus. Dirba auklėtoju Hong Kongo nepilnamečių vaikų patalpos mokykloje.

Peršautas japonų

Kinijoje gyvenimas buvo labai sunkus ir varginantis, ypač dėlto, kad nemokėjo nei anglų, nei kiniečių kalbos. Pastarųjų kalba europiečiams labai sunki. Tai dainuojanti kalba, susidedanti iš maždaug 40.000 ženklų,

bet kasdieniniame gyvenime vartojanti tik dalį ženklų.

Vėliau su trimis jaunais kunigais A. Perkumas buvo išsiųstas į P. Azijos gilumą, Kren-Mino miestelį, netoli Tibeto kalnų. Jų tikslas buvo pastatyti našlaičiams vaikams namus. Po metų darbo jau turėjo 300 našlaičių vaikų, o po trejų metų įsigijo visai geras naujas patalpas mokyklai ir gyvenimui.

Gyvendami Kren-Mine sužino, kad japonai apsupo Hong Kongą. Anglų įsakymu turėjo užleisti mokyklos patalpas per 24 valandas kariuomenei. Kur dėti 300 našlaičių? Vaikus išslaptė kur tik galėjo, bet dar paliko 100 vaikų be tinkamos globos ir pastogės. Likusius vaikus nuvedė į Tai Ku slėnį ir apgyvendino pačių pastatytose palapinėse. Po savaitės japonai užėmė Hong Kongą. Ir vėl reikėjo vaikus išslapstyti kur tik buvo įmanoma ir saugu. Frontui artėjant, kunigas Antanas nebespėjo pasislėpti — japonų kareivis peršovė jam koją ir kraujuojantį vieną paliko gulėti ant kelio. Prarado daug kraujo ir apalpo. Kaip atsirado seselių prancūzų ligoninėje, nė pats nežino. Ligoninė neturėjo jokios mediciniškos pagalbos dėl vaistų stokos. Žmonių mirdavo kas dieną po keliasdešimt. Nors buvo dar gyvas, bet vieną dieną darbininkai ir jį palaikė mirusiu — pradėjo vilkti į sunkvežimį.

Atsipeikėjęs pradėjo iš visų jėgų šaukti. Darbininkai paliko jį, sakydami: jei ne šiandien, tai paimsime rytoj. Taip besikamuodamas su gangrenuojančia

koja, po pusės metų išėjo iš ligoninės.

Pasibaigus karui, grįžta į Hong Kongą. Anglų kariuomenė ir kiniečių gyventojai laiko jį didvyriu už našlaičių vaikų išgelbėjimą. Kun. Antanas prašo anglų kariuomenę padėti pastatyti ir vėl namus našlaičiams vaikams. Mokyklos statyboje talkino visi — ir pagony, ir žydai. Pagaliau tikslas buvo pasiektas. Kantono srityje jo rūpesčiu išaugo 1.500 vietų moderni mokykla ir gimnazija. Kun. A. Perkumo sveikata negerėjo — gangrenuojanti koja nesveiko. Išvargęs, po 20 metų sunkaus darbo, ligonis grįžta į Europą.

Lietuvių tarnyboje

Venecueloje tuo metu dirbo kun. Antanas Sabaliauskas, kurio sveikata taip pat šlubavo. Jis buvo prašęs pavaduotojo.

Kun. A. Perkumas, apsigydes ir pailsėjęs, keliauja į trečią jam visai nepažįstamą kontinentą — P. Ameriką. Atvažiuojes į Venecuelą dirba saleziečių vienuolijoje ir pamažu susipažįsta su lietuvių kolonijos gyvenimu bei jos gyventojais. Perima iš kun. A. Sabaliausko "Tėvų Kelio" redagavimą, lanko sekmadieniais lietuvių kolonijas, atlikdamas jiems religinius patarnavimus. Vasaros metu organizuoja vaikams stovyklas, išrūpina pusvalandos radijo programą.

1956 m. oficialiai paskiriamas Venecuelos lietuvių misijos direktoriumi. Atnaujina skautų akademikų sambūrį, būdamas jo vadu. Pats didžiausias rūpestis kun. Perkumui buvo šis: lietuvių kolonija neturėjo nuosavos patalpos veiklai. Žemaitiško užsispyrimo ir rūpesčio dėka išaugo Karake, La Vegoje "San Casimiro" namai.

1972 m. kun. A. Perkumas lankėsi Lietuvoje, tesėdamas savo motinai duotą pažadą, kad grįš kada nors jos aplankyti; jei neberas gyvos, aplankys bent jos kapą. Toje vietoje, kur buvo jo tėviškės namai, dabar — tik tušti laukai. Suskausta širdis, pamačius tik vieną seną obelį lauke...

Kun. A. Perkumo atlikti darbai per 45 metus kalba patys už save. Jų visų išvardinti nebūtų įmanoma. Suprasti gali tik tie, kurie dirba panašų darbą. Jam dar ir šiandien rūpi lietuviybės klausimai. Liūdi, matydamas, kaip mes, gyvendami laisvame krašte ir geroje gyvenimo sąlygoje, nutaustame, ypač jaunimas. Peržvelgęs savo nueitą kelią, neranda, kad būtų kam nors palikęs skolingas. Jo gyvenimo tikslas buvo pasiektas, nors paliko iki šios dienos invalidu — kojos nepavyko išgydyti iki šios dienos. Savo gyvenimo jėgas atidavė artimo meilei ir savo tautiečių labui. Savo gyvenimo saulėlydyje jis prašo Augščiausiąjį, kad dvasiškiškai pagelbėtų lietuvių jaunimui atsispirti nutautimo grėsmei.

Tėviškės Žiburiai

DĖMESIO!

"ŠV. KAZIMIERO ORKESTRAS"

Taip galėtų vadintis bandantis atsikurti mažas muzikantų ansamblis, susidedantis iš jaunučių ir veteranų "broliukų".

Šią idėją su nuoširdžiu drąsumu remia šv. Juozapo Brolijos vyrų pirmininkas, p. MOTIEJUS TAMALIŪNAS, pasiryžęs atsikuriančiam orkestrėliui perleisti Brolijos turimus muzikos instrumentus. Jis dar ryžtasi pačiam orkestrėliui ir padiriguoti, kiek sveikata leis. Puiku!

Dabar tik reikia, kad muziką mėgstąs jaunimas, ypač šiuo atostogų laiku, įsirašytų į šį "Šv. Kazimiero orkestrą" — kad per kazimierines (kovo 5 d.), jau galėtų pagroti Lietuvos jaunimo globėjo garbei.

Galima kreiptis telefonu: 273.0338.

• Jaunimas yra mūsų gyvenimo šaknys. Jos nudžiūsus — išnyks ir viršūnės: garsiosios dainų šventės, didingos šokių šventės ir nebus kam žodžio tarti dėl Lietuvos laisvės.

M. KRUPAVIČIUS

SKAITYTOJAI PASISAKO

VYTIS SU... LIETSARGIU

Iš lėto, bet visgi mūsų skaitančioji visuomenė šiaip taip išsijudino — praėjus trim mėnesiams nuo pirmosios vinjetės VYTIS SU... LIETSARGIU pasirodymo, pradėjo reikštis protestai.

Tiesa, ir anksčiau jau vienas kitas pastebėjo — vieni kalbėjo Zelinuos turguj, kiti skambino, kiti net grasino rašyti. Gi redakcija kaip tik ir laukė šito — RAŠYTI. Juk laikraštis ir vadinasi LAIKRAŠČIU, būtent RAŠTU viešai išreikšta mintimi. Kitaip — liks tik pavienių pletkai...

Buvo puolamas ir skelbėjas, ir redaktorius, ir cenzūra, tartum būtų norėta pasityčioti. Bet "pasityčioti" iš ko? Ogi iš mūsų "tautinio ženklo", iš "Lietuvos herbo", šakė.

Reikalas, mano manymu, turi gilesnes šaknis; tad ir turi būti žvelgiamas giliau. Reikia tik džiaugtis, kad jį iškėlė jaunimas — tie "filhos de lituanos", apie kuriuos mes galvojam, kad jiems jau tolimi lietuviški reikalai. Tad dabar jaunimas teprieina ir prie deramos išvados. Kaip?

Pas mus yra gan paplitęs tas sutraiškytas sliėkas, kurį kai kas nesidrovi vadinti "stilizuotu Lietuvos vyčiu". Bet ar ne gėda tokį griozdą laikyti "Lietuvos herbu", ir jį pristatyti visuomenei — ir mūsų jaunimui — kaip Lietuvos valstybės ženklą?

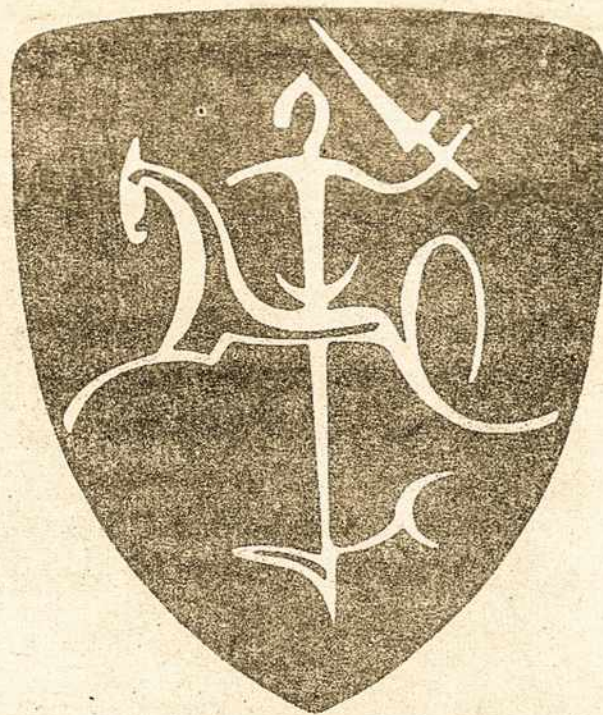
Lietuvos Taryba, 1918.II.16 paskelbusi Nepriklausomybės aktą, priėmė valstybės ženklą — VYTI, Tautos himną "Lietuva, tėvyne mūsų" ir dabartinių spalvų tautinę vėliavą.

Pradžioj dar esant dideliame vartojamų vyčių nevienodumui (ypač antspaudoose), 1923 m. sudaryta atitinkama komisija pavedė dail. A. Varnui paruošti VYČIO ir tautinės vėliavos projektus. Jis juos paruošė, suvienodino, o valstybė APSAUGOJO ĮSTATYMU. Ir išėjo VYTIS, Lietuvos valstybės ženklas, prie kurio negalima nieko pridėti ar iš jo atimti (čia pridėdama jo reprodukcija).

Bet, štai, kas nors ėmė ir pradėjo skleisti vadinamą "stilizuotą vyti". Tačiau čia jau ne "Lietuvos herbas", o, kaip rašo V. Vytenietis "Europos Lietuvoje" (plg. ML 1977.II.8-9 nr.), "išniekinimas Lietuvos valstybės ženklo".

Tautinis Vytis ir "stilizuotas Vytis"

Ir iš tiesų kas atsitiko? Jei vienam leista savaip atvaizduoti "vyti", kodėl kitas negali to padaryti? Taip ir padarė minėto skelbimo kūrėjas, penkiolikametė Brazilijoje gimusi lietuvaitė, kuri riteriui, vietoj kardo, įspaudė į ranką lietsargį. Ir jį priekaištą, kodėl taip padariusi, apgalvotai atsakė: "Jei mūsų tėvai būtų mažiau vartoję kardą (nebūtų kovoję tarpusavy), o daugiau lietsargį (sutarę ir vieni kitiems padėję), Lietuva gal ir šiandien dar būtų laisva". Tai užsieny gimusios ir bręstančios lietuvaitės filosofija.

Kiek ji istoriniai teisinga, ne mano užduotis čia spręsti.

Kita gi, to paties amžiaus "filha de lituanos", pasipiktinusi tokiu "vyčiu su Lietsargiu", nors ir nesigilina į viso to esmę. Ir karštai protestuoja.

Pirmiausia pripažinkim: augantis ir tautiniai bręstantis mūsų jaunimas turi iniciatyvos — čia: tiek kurti, kiek kritikuoti. Sveikinam šią iniciatyvos dvasią. Reikia ją iššaukti. Reikia leisti jai pasireikšti. Reikia jai duoti medžiagos. Bet reikia ją ir ORIENTUOTI. Tad, štai, mano mintis:

Yra daug tautiečių, pasipiktinusių vadinamuoju "stilizuotu vyčiu". Bet nepakanka tik "pasipiktinti" — reikia veikti. Sugrąžin-

kim tad tikrąjį VYTI, Lietuvos valdžios nustatytą ir patvirtintą, nors šiais Lietuvos Nepriklausomybės Atkūrimo jubiliejiniais metais (ir supažindinkime mūsų jaunimą su tikra jo simbolika).

O patį jaunimą, kuris šį klausimą iškėlė aikštėn, kviečiu:

Rašykit BLB-nei, mandem cartas para a BLB valdyba, para que esta transmita à PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ o pedido da juventude lituana do Brasil a que se devolva ao uso corrente o VYTIS AUTENTICO, SIMBOLO TRADICIONAL E PADRONIZADO DA NAÇÃO LITUANA.

Bus tikrai gražu prieš visą lietuviškąjį pasaulį, Jei Brazilijos lietuvių jaunimas tokią akciją praves — ir laimės!

KPG

PS. VYČIO atžvilgiu: kodėl šarvuotas raitelis, o ne liūtas, erelis (ar žemaitiška meška), kam skydas su dvigubu kryžium, kodėl "vytis" ir pan., tai klausimai, kurie bus gvildenami lietuvių kultūros ir kalbos kurse.

LIETUVIŲ KALBOS IR KULTŪROS KURSAS

Besidomintiems pageidaujant, programuotas LIETUVIŲ KALBOS BEI KULTŪROS KURSAS suaugusiems prasidės po VI PALKo, vasario (fevereiro) 10, penktadienį 20 val., šv. Kazimiero p-jos klebonijos patalpose.

Atsižvelgiant į kurso TIKSLĄ (pažinti ir perduoti), METODĄ (nagrinėjimas-pesquisa) ir REIKALAVIMUS (mokėti kalbėti lietuviškai ir... rašyti portugališkai), kursantų dalyvaujančių skaičius yra griežtai ribotas. Nebus "vestibular", bet bus reikalaujama savikritika!

Įsirašymas-matricula: iki sausio (janeiro) 29 dienos.

VI PALK PROGRAMA

Montevideo ŽINIOS (sausio 1 d. 1978) taip informuoja savo skaitytojus apie numatytą VI-tojo PALKo programą:

Sausio 28, 16 val. išvažiuojama į Jaunimo stovyklą.

Vasario 2, ryte — jaunimas grįžta iš stovyklos. — 16 val. pirmasis Kongreso atstovų susirinkimas, prezidiumo atidarymas, darbo plano nustatymas ir t.t. — 20 val. Kongreso atstovų pristatymas visuomenei. — Meno programa: RŪTELĖ (Brazilija), sol. Adrijana Jocytė (Argentina), VYR. RINTUKAI ir KANKLININKAI (Urugvajus).

Vasario 3, 9,30 val. Kongreso 1-ji tema apie Lietuvą, žiūrint į ją iš išorės ir iš vidaus. Vyr. paskaitininkas Br. Nainys, PLB vald. p.kas. — 12,30 val. vainikų padėjimas Nepriklausomybės aikštėje ir Lietuvos aikštėje. — 16 val. Kongreso 2-ji tema: Lietuvių kalbos mokymas išėivijoje (paskaitininkas — Argentina). — 21 val. Aldo Šlepečio paskaita (Argentina) ir meninė dalis: NEMUNAS (Brazilija), Arg. Liet. Susivienijimo ANSAMBLIS, ŽIBUTĖS (Argentina), AŽUOLYNAS (Urugvajus).

Vasario 4, 9,30 val. Kongreso 3-ji tema: Lietuvių kalbos ir kultūros išlaidymas ir ugdymas išėivijoje (pask. — Brazilija), — 16 val. ekskursija po Montevidėju — 21 val. Vasario 16-tosios iškilmingas minėjimas, Kongreso rezoliucijų priėmimas, Kongreso uždarymas. Meninė programa: TAUTINIŲ ŠOKIŲ FESTIVALIS ir kiti šeimyniniai šokiai iki sekmadienio ryto.

Vasario 5, 12 val. Pamaldos lietuvių bažnyčioje. — 13 val. Atsišveikinimo pietūs Urug. Liet. Kultūros Draugijos rūmuose. Meninė dalis: laisvas įvairių kraštų meno vieatų pasirodymas. Premijų įteikimas.

PAIEŠKOJIMAS

Kamilija Karosaitė-Šablevičius ieško savo pusbrolio JUOZO KAROSO — JOSĖ KAROSAS — gyvenusio Puodžiu kaime, Daveikių parapijoje, atvažiausio Brazilijon 1926 m. Prašoma atsiliepti per ML.

NAUJAS ŽIDINYS

Sausio 7 d. N.Sra. de Lourdes, Agua Rasa, bažnyčioje sumainė žiedus HELENICE KAIRYTĖ-KAIRYS ir ODAIR COLELIA. Naujam židiniui geriausios sėkmės.

MŪSŲ ŽINIŲ

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANČA PASTOGĖJ

Naujų Metų Sutikimas

Sąjungiečiai, palydėti senuosius ir Naujuosius, 1978, Metus, susirinko savo pastogės gražiai išpuošton salėn, rua Lituânia 67. Nežiūrint nepalankaus pučiamo vėjo, nežiūrint to, kad spaudoje nebuvo garsinta ir pagaliau, nežiūrint paskutinio momento gausingos liūtis, skandinaviškos São Paulo priemiesčius, susirinkusiųjų Naujus Metus sutikti, buvo virš numatytos normos. Nuostabiai daug jaunimo šiais metais dalyvavo šioje šventėje ir bendrai su senesniaisiais, linksmai leido paskutines senųjų metų minutes. Dailininko Antano Navicko piešiniais dekoruota scena ir salė, elektriniai žibintuvai ir reflektinės visokių spalvų šviesos, įspūdingai žavėjo susirinkusiųjų nuotaikas prie Naujųjų Metų slenksčio. Gėstant paskutiniams senųjų metų žiburiams ir susikryžius laikrodžio rodyklėms, publika užtvindė salę balsais, sveikindamiesi su prasidėjusiais Naujaisiais Metais ir daina "Adeus Ano Velho, Feliz Ano Novo".

Ir taip pradėjome 1978 metų kelionę, kelionę, kurios rytojų gubia nežinia, paslaptį ir visokie netikėtumai. Užmiršę nueito meto įvairių pergyvenimų nuneštą našta, besilinksmindami ir besivaišindami, svečiai sulaukė brékstantios horizonto naujos 1978 metų dienos.

Visuotinis Narių Susirinkimas

Sausio mėn. 29 d. sekmadienį, 16 val. (4 v. po pietų), šaukiamas Sąjungos-Alianča visuotinis narių susirinkimas. Valdyba, kuri buvo išrinkta 1977 met., susirinkusiems nariams pristatys savo darbų vaisius, — ką per tuos metus nuveikė, — supažindins su organizacijos ekonominiiais reikalais ir išdėstys savo planus antriesiems metams. Susirinkimo dienotvarkė bus: 1) Susirinkimo atidarymas, 2) Prezidiumo rinkimas, 3) Protokolo skaitymas, 4) Valdybos ir Revizijos Komisijos pranešimai ir 5) Klausimai ir sumanymai. Nario yra būtina pareiga dalyvauti savo organizacijos narių susirinkime.

Paaukojo Spaudai

Sąjungos-Alianča Valdyba, įvertindama lietuviškos spaudos reikšmę mūsų kolonijai, pereitų metų pabaigoje nutarė paremti piniginiai lietuvišką spaudą. Kadangi pas mus, Brazilijoje, turime tik vieną laikraštį, Mūsų Lietuvą, tai jam ir nutarta paaukoti Tūkstantį Kruzeirų.

Įspėjimas nariams

Kalėdų ir Naujų Metų proga Sąjungos-Alianča Valdyba išsiuntinėjusi yra savo nariams lietuviškai atspausdintus atvirukus su pasveikinimais. Nors mažai, bet vis dėlto ne visi atvirukai pasiekė adresatus; dalis jų sugrąžinti, su laišknešio priedais: adresatas negyvena nurodytu adresu. Akyvaizdoj šio, kiekvieno Sąjungos-Alianča nario būtina pareiga pranešti Valdybai savo naują adresą. Būtų gerai ir naudinga, kad visi nariai, patikslinimui, pasiųstų Sąjungai savo tiksliai gyvenvietes.

Skelbiame dar vieną nariams įspėjimą būtant: neatidėliojant ir laiku apsimokėti jau taip menkutį nario mokesį, dėl kurio net drovu ir kalbėti, o vis dėlto yra neranguolių ir nerūpestingų ir leidžia mėnesius, o net ir metus, neatsiskaitę su Sąjunga. Atsilikusiems su nario mokesčiu, nebus leidžiama aktyviai susirinkime dalyvauti ir spręsti aptariamus organizacijos reikalus.

Gražiai išpuošta scena

Dailininkas Antanas Navickas ir ilgametis sąjungietis, artėjant pabaigos metų šventėms, Valdybai prašant, papuošė Sąjungos salės sceną gražiu, 4 x 6 metrų dydžio, paveikslu. Darbas buvo sunkus ir varginantis tokiu trumpu nustatytu laiku užbaigti, bet mūsų menininkas "pasispaudė" ir prieš pat šventes nupiešė ir pakabino scenoje savo kūrinį. Sąjungos-Alianča Valdyba dėkoja Antanui Navickui už tokią gražią dovaną.

Liet. S-gos Krsp.

KELIAUTI KAIP TAUTOS AMBASADORIAI

Kanados mergaičių AIDAS dar tebeskamba daug kieno ausyse ir širdyje.

Esame ir liksime nuoširdžiai dėkingi už AIDIEČIŲ ir jų VADOVŲ tautišką, neinteresuotą pasiaukojimą Pietų Amerikos tautiečiams, ypač gi jų gražiam jaunimėliui.

Iš viso, jaunimą domina ilgesnės IŠVYKOS, o ypač tolimos tarpkontinentinės kelionės.

Numatoma kelionė į MONTEVIDEJŲ, Pietų Amerikos Lietuvių kongresą.

Pradedama svajoti, ar net planuoti, ir dar ilgesnę kelionę — į PA-SAULIO LIETUVIŲ DIENAS Toronte, Kanadoj, ne taip jau užilgo įvyksiančias (šių metų liepos mėnesį.) O 1979 metais šiaurės emisferas laukia jau gerai pasiruošusių jaunimo atstovų EUROPOJ — Vokietijoje ir kituose senos kultūros kraštuose.

Kas svarbiausia — tai VYKTI SU TAUTINE MISIJA, kaip TAUTOS AMBASADORIAI.

Tam atstovavimui būtina ir LIETUVIŲ KALBOJ PASITOBULINTI. Būtų tikrai menkas atstovavimas, nesuprantant apie ką eina kalba, ir negalint kitiems perduoti savo minties dėl stokojimo kalbos.

Europoj vyrauja daug svarbių ir svarbių kalbų, tačiau Lietuviškojo Jaunimo Kongrese, be abejo, galios tik gražioji MŪSŲ TĖVELIŲ KALBA.

Brazilijos — po JAV gausiausios lietuvių bendruomenės — jaunimas TESIRYZTA IŠ ANKSTO PASIRUOŠTI — K A L B A ir D V A S I A — tam svarbiam įvykiui

— JAU NUO DABAR

— IR KUO INTENSIVIAU!

JUNDIAI LIETUVIAMS

Kun. Petras Urbaitis trumpai dalyvaus skautų stovykloje, Vytauto Tumo vasarvietėj, prie Itu. Ta pačia proga, šios savaitės pabaigoj ar kitos pradžioj, aplankys ir JUNDIAI lietuvius.

ESPERANTO KURSAS

Plėtesnių pasaulėžiūrų lietuviams, ypač jaunimui pranešama, kad São Paulo ESPERANTININKŲ CENTRE, Av. São João, 1333, 2. andar, (fone: 222.1781), per keturias sausio mėnesio savaites eina intensyvus pasaulinės kalbos — ESPERANTO — kursai. Jie tęsiasi nuo pirmadienio iki penktadienio, nuo 9 iki 21 valandos.

Pats esperanto kalbos autorius, dr. L. ZAMENHOFAS, yra, kaip žinoma, Lietuvos izraelitas, vadinęs Lietuvą 'savo kenčiančiąja tėvyne'. Tokiu būdu jis išgarsino Lietuvos vardą pasaulyje per visų šalių esperantininkus.

MISIOS

15 sausio, sekmadienį, 17 val., šv. Kazimiero p-jos koplyčioj Misios už a.a. U R Š U L Ė J O T E I K I E N Ė.

Giminės, pažįstami, bičiuliai — bičiulės visi kviečiami dalyvauti.

ŠV. JONO BOSCO ŠVENTĖ

Saleziečių įsteigėjo, Don Bosco, šventė Mookoj numatyta sausio (janeiro) 29 d., su pamaldomis 16 val., trumpu minėjimu ir suneštinėm vaisėm.

Numatyta taip pat mūsų mažųjų menininkų KALĖDINIŲ PIESIŲ PARODA su įvertinimu — premiacija.

Ta pačia proga norėtusį sudaryti galimai pilnesnį sąrašą lankiusių saleziečių mokyklas Brazilijoje ar betkur kitur (EX-ALUNOS ir EX-ALUNAS). Tų ex-alumnų apstu itin São Paulo ir Campinas apylinkėse.

Prašoma atsiliepti raštu (ar telefonu) šv. Kazimiero parapijon: C.P. 4421
01000 São Paulo, SP.
Telef. 273-0338

SVEIKINIMAI ML-VAI

Kalėdų ir N. Metų proga "MŪSŲ LIETUVA" gavo sveikinimų taip pat iš Brazilijos sostinės — iš CÂMARA DOS DEPUTADOS: 'Ao jornal NOSSA LITUANIA': Dep. Santilli Sobrinho ir Dep. Octacilio Alves de Almeida.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Li-mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMAS

Rengtas Šv. Juozapo Bendruomenės ir K.B. Choro, N. Metų sutikimas praėjo gražiai ir linksmi.

Dalyvavo (įskaitant ir dirbančiuosius) 300 žmonių. Salė buvo gražiai išpuošta, maistas skanus ir geras. Orkestras nepajėgė visiems įtikti, nes vieni vis norėjo "karnavalo", kiti valco, o patys muzikantai labiau buvo linkę sekti savo planą įsilinksminus, regis ir šokėjai liko patenkinti.

Rengėjai dėkoja visiems svečiams už atsilankymą. Ir visiems darbininkams už darbą. Ypatinga padėka priklauso p. K. Miliauskui ir jo talkininkams už menišką salės išpuošimą. P. Miliauskas ne tik kas metai sugalvoja naują originalų papuošimą ir draugų padedamas, jį padaro, bet šiemet ir visą medžiagą reikalingą papuošimui paaukojo.

Negalima pamiršti taip pat šeiminių, pakvietimų platintojų prie stalų patarnavusio jaunimo ir visų kitų vienokių ar kitokių būdu prie parengimo pasisekimo prisidėjusių. Atskirai norisi paminėti p. St. Maželis, kuris savo pažinčių dėka parūpino šventei policiją, kai jau atrodė, kad dėl 'Corrida São Silvestre' nebus galima gauti.

Pagalčiau norime čia perduoti padėką rengėjams, kurią reišė svečiai besiskirstydami iš šventės.

Pajamų šventė turėjo 37.150,00 kruzeirų. (Beveik pusė pakvietimų buvo perduota bestudijuojančiam jaunimui pigesne kaina). Lietuviškai sodybai iš šventės liko 10.315,00 kruzeirų.

P. JONAS PAUKŠTYS Naujų Metų Sutikimui padovanojo savo darže užaugintus krienus. Rengėjų ir svečių vardu nuoširdus ačiū.

ŠAUNUS AUKSINIS JUBILIEJUS

Sausio 8 d. JONAS ir VALERIJA MAKUŠEVIČIAI gražiai atšventė savo vedybinio gyvenimo auksinį jubiliejų. Per sumą V. Zelinos bažnyčioj jubiliečiai, gausaus šeimos, giminių, tautiečių ir bičiulių būrio supami, LKB-nės chorui palydinti, žengė prie altoriaus Dievui padėkoti už tokį gražų vedybinį gyvenimą ir melsti palaimos ateičiai.

Paskui Jaunimo Namuose vyko numatytas "priėmimas", kuris tapo iškilmingais pietumis, užsitususiais ligi vakarienės. Ten sugužėjo apie 120 svečių. Buvo apstu valgio ir gėrimo, sveikinimų bei linkėjimų (lietuviškai ir portugališkai), dainų ir net šokių. Ir nér ko stebėtis. Juk p. Jonas išdirbo BRAHMOJ 40 metų, o šventėj dalyvavo ir vienas iš pačių augščiausių šios alaus gamybos firmos parigūnų.

P.p. JONUI ir VALERIJAI MAKUŠEVIČIAMS dar ilgų metų ir ML vardu.

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJUS

ML jėjo į 30-tuosius SAVO GYVAVIMO METUS (1948-1978). Tai JUBILIEJUS, kuris sutampa su LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS 60-MEČIU.

Periodinė spauda — vienas svarbiausių įrankių LIETUVYBEI IŠLAIKYTI: ugdyti lietuvių kalbą, papročius ir kultūrą, jungti tautiečius į vieną lietuvišką šeimą, skatinti kovą už Lietuvos Nepriklausomybę.

Tad būtina turimą spaudą PALAIKYTI ir REMTI.

Argi šiais jubiliejiniais metais

— kiekviena LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA

— mūsų tautiečio FIRMA,

— susipratęs TAUTIETIS

nejaus kaip savo TAUTINĘ GARBĘ tapti nors vieno ML numerio GARBĖS LEIDĖJU?

Tad šiuo ir SKELBIAME

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJŲ — KAMPANI-

JA

Čia tuoj pat galima ir įsirašyti (kaip jau kas ir įsirašė):

1. Adv. Algirdas Stiesoraitis
2. Inž. Kęstutis Sipavičius
3.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI
Inž. KĘSTUTIS ir NYNPHA SIPAVIČIUS

Jiedviem ir visai šeimai padėka ir geriausi linkėjimai

ML administracija

V. ZELINOS LIETUVIŠKO KRYŽIAUS STATYBOS KOMITETO APYSKAITA 1977m. GRUODŽIO 31 d.

Gauta aukų sulig sąrašo paskelbto spaudoj. 32.596,00
Asmeniškai Komiteto Pirmininko auka 3.100,00

Iš viso 35.696,00

Sumokėta Anisiui Popic ir Pauliui Popic už kryžiaus padirbimą 14.000,00
Sumokėta už trūkstančią kryžiui medžiagą 2.940,00

16.940,00

LIKUTIS, jau investuotis Banke, paskirtas Atibajos Lietuvių Stovyklos kryžiui pastatyti 18.756,00

STATYBOS KOMITETAS dėkoja Stefanui Coralov, už paaukotą kryžiui medį Anisiui ir Pauliui Popic, kurie be pelno apsiėmė kryžių padirbti, ir João Vicentini už mūrinių darbų atliktą vel-tui.

Vicente Vitor Banys
KRYŽIAUS STATYBOS KOMITETO
Pirmininkas

AUKOS DĖL KRYŽIAUS PASTATYMO

Juozas Revinis Cr\$. 50,00
Algirdo José Pumputis Cr\$. 1.000,00
Nelson Serbenta Cr\$. 500,00
P.P. Bendžvai Cr\$. 200,00
Liudas Ralickas Cr\$. 100,00
P.V. Cr\$. 200,00

ranka:

— Arthur Alves Pinto, Vice-Presidente da Câmara Municipal de S. Paulo,

— Manoel Gonçalves Ferreira Filho, Vice-Governador do Estado de São Paulo,

— Nelson Augusto Moraes Xavier, Pres. da Comissão Naval em S. Paulo,

— Carlo Barbieri Filho, Presidente do S.E.P.E.S.

⇒ Deputado José Maria Marin, Assembléia Legislativa de S. Paulo.

— Dom Paulo Evaristo Cardeal Arns, Arcebispo Metropolitano de S. Paulo.

SVEIKINO BLB-NE

Švenčių proga Brazilijos Lietuvių Bendruomenė gavo daug sveikinimų ne tik iš tautiečių, o ir nuo tolimų bei įtakingų asmenų. Čia primename tik turimus po

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr.
Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmdienio vakaro.